

sammenhængskraft i det samlede sundhedsvæsen kunne blive for spinkel.

Det er jo sådan, at en meget stor del af sundhedsopgaven skal løses i primærkommunerne. Efter regeringens oplæg lægger man endnu større opgaver også på dette område over til primærkommunerne, og det skal jo på en eller anden måde hænge sammen med den behandling, der foregår på vore sygehuse, og derfor tror vi, det vil være en bedre idé, at vi får et regionalt opbygget sygehushænsyn, men dog med en noget større kompetence til det statslige end i det nuværende system.

Fru Birthe Skaarup har vistnok tidligere i en kort bemærkning gjort rede for nogle af de statslige initiativer, der med stor succes har været taget inden for sundhedsvæsenets område, og jeg forventer da, at staten også fortsat vil være spydspids for nye initiativer, men jeg tror, vi skal opbygge det i et regionalt system, sådan som regeringen foreslår med de fem sundhedsregioner. Selvfølgelig kan man diskutere, om det lige præcis er det rigtige antal, men fem er et godt bud på en regional struktur, som jeg tror vil kunne vise sin bærekraft i årene, der kommer, når det nu forhåbentlig bliver gennemført.

Så vi kan ikke støtte ideen om et statsligt sygehushænsyn, og i kraft heraf kan jeg selvfølgelig også føje til, at det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Dansk Folkeparti, kan vi heller ikke støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Jeg har haft lejlighed til under den tidligere debat at tilkendegive vores synspunkter vedrørende spørgsmålet om, hvordan sygehus- og sundhedsstrukturen skal være i Danmark. Vi er tilhængere af, at ansvaret for sygehushænsynet ligger på det regionale niveau, og vi er tilhængere af, at et regionalt niveau også har andre opgaver, og derfor er det ikke sådan, at vi ser, at antallet af regioner alene skal skrues sammen efter, hvordan det er mest hensigtsmæssigt på sygehushusholdet; der skal også tages hensyn til andre ting.

Vi er også tilhængere af, at det skal være folkevalgt, og vi er tilhængere af, at man skal have mulighed for økonomisk at disponere forholdsvis frit, og det vil sige, at man også er nødt til at have skatteudskrivning.

Det, der er vigtigt på det her område, er selvfølgelig at sige til hinanden, at når vi diskuterer den ene struktur og den anden, så er det ikke noget med, at vi siger, at alting er godt i Danmark i dag, heller ikke på sygehusområdet. Alting kan forhåbentlig gøres bedre. Hvis ikke man har ambitionen om at ville gøre det bedre, så gør man det formentlig ringere. Vi mener rent faktisk, bl.a. ud fra de undersøgelser, der er lavet, at det danske sygehushænsyn sådan gennemgående fungerer godt i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med.

Inden man kaster sig ud i en hel masse nyt, er det derfor klogt at se på, hvilke erfaringer man har gjort i andre lande, og med hensyn til et statsligt sygehushænsyn er noget af det nærmeste det, de har i Norge, og det er i hvert fald ikke vores indtryk, at det er særligt godt.

Jeg er sådan set forstående over for logikken i tankegangen, som ligger fra Dansk Folkepartis side, at når man nu alligevel vil gøre det, som regeringen gør, hvorfor tager man så ikke skridtet fuldt ud og siger: Jamen altså så er det jo mere eller mindre allerede blevet statsliggjort.

Det, vi skal diskutere, når vi skal diskutere den slags ting her, er: Tror vi på, og synes vi, det er rigtigt, at vi har et folkestyre til at bestemme prioriteringerne, eller ønsker vi, hvilket må være en konsekvens af, at det bliver i statsligt regi, i højere grad et embedsmandsstyre?

Det andet er så spørgsmålet om, i hvilket omfang man mener det er vigtigt at varetage lokale behov, og i hvilket omfang man mener den ene model frem for den anden model tilgodeser lokale behov.

Det tredje er: I stedet for et politikerstyre og dermed folkestyre, så er den anden mulighed, at det er et markedsstyre. Der er en meget stor sandsynlighed for, når man statsliggør tingene, at man så centralt fra beslutter nogle ting, og så i væsentlig udstrækning lader markedet bestemme, hvordan vilkårene bliver.

Kl. 17.50

Jeg har svært ved at forstå, at man kan argumentere for, at man ved at gøre det statsligt i højere grad skulle tilgodesse nogle lokale behov i forhold til at bevare et sygehus.

Jeg har meget svært ved at forstå, at nogen kan argumentere for, at man, hvis det er Folkeetinget, som skal tage stilling til det, eller det er en styrelse, der skal tage stilling til det, så i højere grad vil varetage et lokalt behov for at have et sygehus i eksempelvis Grenå eller i Års, eller hvor det måtte være henne.